

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra FÆDRENE ÆDE DRUER

Citation: Wied, Gustav: "Fædrene æde Druer. 1968", i Wied, Gustav: *Fædrene æde Druer. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 212.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied11val-shoot-idm140398128498432/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Fædrene æde Druer. 1968

— Ja—e, det maa de vel ... Og hvad synes Du, Mor?
Hun sendte ham et hvast Sideblik:
— Hæ ...! bryder Du Dig om at vide *det* ...?
— Det har jeg jo altid gjort!
— Aa ja, vel saa ... Ja, saa synes jeg, at Du skal ta' imod Tilbudet og sige Tak til. Det er dog en Slags Ærens Vej at komme ind paa og en Hæder baade for Dig og vos andre ... Et Menneske kan udrette meget, bare det sætter sig det for. Nu ser vi, hvor tykt Du klarer Dig som Sogneraadsformand; og det mente Du heller ikke, Du kunde paa-tage Dig. Tror Du, vi ha'de siddet her, hvor vi nu sidder, om jeg ha'de været kranksindet af mig?
Før Hans kunde faa svaret, kom Anders, den yngste af Sønerne, hurtig ind fra Entréen:
— Naa, der er I! sagde han — Sognefogden og Mølleren og de andre er kommet ind gennem Haven og vil snakke med Dig, Hans.
— Nu skal jeg hente dem ... sagde Pompadour og rejste sig fra Stolen.
Og idet hun gik forbi Hans, tilføjede hun:
— Husk nu paa, hvad jeg har tilraadet Dig!
Da Moderen var ude af Døren, spurgte Anders hastig, og han rødmede derved:
— Fandt Du saa Minka?
Hans saa' vredt til ham:
— Ja, hun var paa Mosegaarden naturligvis; hvor skulde hun ellers være!
Anders' Øjne lyste af Glæde:
— Aa Gudskelov da! sagde han. Derpaa vedblev han — Jeg vilde ha' været ud i Aftes og ledt efter Jer; men Mor vilde ikke ha' det.
— Hva' skulde det ogsaa ha' været godt for! ... mumlede Hans og vendte ham Ryggen ...
Nu kom Madam Henriksen med Mændene.
Og straks efter forlod hun og Anders Stuen ... Hans saa' langt efter hende, da Døren lukkedes.

— — —
Men da Deputationen igen forlod Ravnsholt, havde Hans Henriksen afgivet sit Løfte om ved det forestaaende Supple-